

laci opodstatněn. Když odvolací soud zjistil, že dovolatelka, nevyčkavši, až bude po případě k její žádosti přistavena líha, jako se to stalo u jiných vagonů, sama vyskočila s vozu, jsou všechny dovolatelkou shora uváděné okolnosti pro posouzení této rozepře bez právního významu, a proto, i kdyby odporovaly spisům nižších stolic, ačkoliv tomu není tak, nemohly by býti položeny odvolacímu rozsudku za základ v jeho podstatné části. V čem má spočívat nesprávné posouzení právní, dovolatelka vlastně ani nevedla. Miní-li, že čekala až do posledka, že se své strany učinila všecko, co mohla učiniti, aby zabránila úrazu, že se nedopustila vůbec nějaké lehkomyšlnosti, nevyvrací tím správného názoru právního odvolací stolice, podle kterého vzhledem ku předpisu Šu 1297 obč. zák. projevila takový stupeň neopatrnosti, že tuto dlužno považovati za zavinění podle Šu 2 zákona ze dne 5. března 1869, č. 27 ř. z., pročež nelze správu dráhy činiti zodpovědnou za následky dovolatelčina neuváženého a lehkomyšlného seskoku s vagonu, čímž si sama zavinila svůj úraz.

Čís. 5631.

Byla-li strana kromě původním advokátem, jehož plná moc nebyla zrušena způsobem Šu 36 c. ř. s., zastupována nadále i jiným advokátem, jest dovolání podané tímto sice ve lhůtě po doručení odvolacího rozsudku jemu, avšak po lhůtě od doručení odvolacího rozsudku původnímu advokátu, opožděno.

(Rozh. ze dne 7. ledna 1926, Rv I 1898/25.)

Nejvyšší soud odmítl dovolání.

Důvody:

Dovolání jest opožděné. Dovolatel byl zastupován ve sporném řízení dvěma advokáty, kteří vykazali plnou moc. Civilní řád soudní uznává sice, že zmocněnecký poměr mezi stranou a zmocněncem může býti zrušen buď odvoláním nebo výpovědí plné moci, přiznává však účinnost tohoto zrušení zmocněneckého poměru vůči soudu a zmocnitelovu odpůrci jenom tehdy, když o tomto zrušení plné moci bylo učiněno oznámení zmocnitelovu odpůrci, a když toto oznámení vyhovuje podmínkám Šu 36 c. ř. s. Nebylo-li takové oznámení učiněno zmocnitelovu odpůrci, nestane se tím zřízení nového zmocněnce bezúčinným, neboť i tento může na základě dané mu plné moci předsevzítí sporné úkony. Zákon nezakazuje, aby se strana nedala zastupovati v rozepři dvěma ba i více advokáty současně. Nový zmocněnec platí za takového vůči soudu a vůči zmocnitelovu odpůrci, jakmile se vykáže plnou mocí, ale vedle něho zůstává dosavadní zmocněnec i vůči soudu a vůči zmocnitelovu odpůrci tak dlouho zmocněncem, dokud nebylo učiněno oznámení zmocnitelovu odpůrci o odvolání plné moci. Odvolací rozsudek doručen byl dřívějšímu advokátu dovolatelovu dne 6. října 1925, kdežto novému jeho

advokátu doručen byl dne 7. října 1925. Dovolání podáno bylo novým advokátem na poštu dne 21. října 1925, tedy vzhledem ku doručení odvolacího rozsudku dřívějšímu advokátu, ze dne 6. října 1925, patnáctého dne vzhledem ku doručení odvolacího rozsudku novému advokátu, dne 7. října 1925 vykonanému, čtrnáctého dne. Sluší tedy dovolání považovati za opožděné, neboť podle §u 505 druhý odstavec c. ř. s. trvá dovolací lhůta čtrnácte dní po doručení odvolacího nálezu a nemůže býti prodloužena. Poněvadž už první doručení, totiž dřívějšímu advokátu, bylo podle §u 90 a 93 prvý odstavec c. ř. s. pro dovolatele účinné, nemohla býti dovolací lhůta prodloužena okolností, že se dovolatel dal v rozepři zastupovati dvěma advokáty, a že při tom nový advokát, ač k tomu byl po zákonu povinen, nepočítal s možností dřívějšího doručení předchozímu, v místě své stolice sídlo majícímu advokátu. Bylo proto dovolání podáno patnáctého dne a proto jest opožděné. Podle §u 507 prvý odstavec c. ř. s. mají býti opožděná dovolání odmítnuta už soudem své stolice. Jelikož se tak nestalo ani u druhé stolice, zůstalo tak na dovolacím soudu.

Čís. 5632.

Pokud není nájemce oprávněn domáhati se na pronajímateli zrušení smlouvy (§ 1117 obč. zák.), ježto v najatých místnostech objevilo se množství myši a hmyzu.

(Rozh. ze dne 7. ledna 1926, Rv I 1981/25.)

Žaloba, již domáhal se nájemce obchodních místností na pronajímateli zrušení nájemní smlouvy, ježto nemůže obchodních místností používat k provozu lahůdkářského závodu pro množství myši, rusů a švábů v místnostech, byla zamítnuta soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Pronajímatel jest sice podle §u 1098 obč. zák. povinen poskytovat nájemci smlouvené užívání nájemního předmětu, kterážto povinnost zahrnuje v sobě podle §u 1096 obč. zák. další jeho povinnost, aby odevzdal nájemci předmět v užitelném stavu a v tomto stavu jej udržoval. Ale z tohoto předpisu nemůže dovolatel v této rozepři pro sebe nic vytknouti, když bylo zjištěno, že místnosti nebyly mu odevzdány ve stavu neužitelném, že zejména nebyly zamořeny množstvím myši, které se tam objevovaly jenom ojedinele, a množstvím hmyzu, švábů a rusů. Z povinností pronajímatelových, svrchu uvedených, nedá se odvoditi povinnost majitele domu, by nájemníku chytal myši, šváby a rasy, nýbrž musí si takové věci obstarati sám, neboť to dlužno považovati za součást čistoty a úklidu, zvláště když povaha živnosti vyžaduje takové čistoty a když nezachovávaní nezbytné čistoty způsobuje rozmnožení nepříjemné havěti. Proto odvolací soud poukázal právem k tomu, že